

Sygn. akt V CZ 110/14

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

SSN Wojciech Katner

w sprawie z powództwa A. F. T. Spółki z o.o. w C.

przeciwko Skarbowi Państwa-Dyrektorowi Izby Celnej w K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 lutego 2015 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 16 września 2014 r.,

1) oddala zażalenie;

**2) zasądza od powódki na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii
Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3 600 (trzy tysiące sześćset)
zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Powódka A. F. T. Spółka z o.o. w C. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 8 maja 2014 r., która została odrzucona postanowieniem tego Sądu z dnia 16 września 2014 r.

Sąd drugiej instancji wskazał, że w skardze kasacyjnej powódka zawarła wniosek o zwolnienie jej od kosztów sądowych w całości. Wniosek ten, postanowieniem Sądu Apelacyjnego z dnia 14 sierpnia 2014 r., został uwzględniony częściowo przez zwolnienie powódki od obowiązku uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej ponad kwotę 10.000 złotych, a w pozostałym zakresie oddalony. Odpis powyższego rozstrzygnięcia doręczono pełnomocnikowi powódki w dniu 29 sierpnia 2014 r., a opłatę w wysokości 10.000 złotych powódka uiszczyła dnia 10 września 2014 r.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz.U. z 2014 r., poz. 1025 – dalej: „u.k.s.c.”), gdy pismo podlegające opłacie m. in. w wysokości stosunkowej wniesione zostało przez adwokata i jeżeli wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych złożony przed upływem terminu do opłacenia pisma został oddalony, tygodniowy termin do opłacenia pisma biegnie od dnia doręczenia stronie postanowienia. Należało więc przyjąć, że termin do uiszczenia opłaty sądowej od skargi kasacyjnej powódki upływał bezskutecznie w dniu 5 września 2014 r. W związku z tym, na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c., Sąd Apelacyjny skargę powódki odrzucił jako nieopłaconą w terminie.

Od powyższego postanowienia zażalenie wniosła powódka, która, zarzucając naruszenie art. 112 ust. 3 u.k.s.c. i art. 398⁶ § 2 k.p.c. przez ich błędne zastosowanie, wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie ustabilizowane jest stanowisko, które podziela Sąd Najwyższy w obecnym składzie, że art. 112 ust. 3 u.k.s.c. znajduje zastosowanie zarówno w przypadkach odmowy zwolnienia od kosztów sądowych w całości, jak i w części (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2011 r., III CZ 70/10, nie publ., z dnia 2 czerwca 2011 r., I CZ 51/11, nie publ.,

z dnia 3 lutego 2012 r., I CZ 172/11, OSNC-ZD 2013, nr C, poz. 46, z dnia 17 kwietnia 2013 r., V CZ 135/12, nie publ., z dnia 28 sierpnia 2013 r., V CZ 36/13, nie publ., z dnia 23 października 2013 r., IV CZ 69/13, nie publ. a także uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2012 r., III CZP 56/12, OSNC 2013, nr 6, poz. 70). W przepisie tym użyto pojęcia „oddalenie wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych”, nie różnicując przypadków całkowitego bądź częściowego od nich zwolnienia. Błędny jest zatem pogląd powódki, że przewodniczący sądu nie ma obowiązku wezwania strony zastępowanej przez profesjonalnego pełnomocnika do wniesienia należnej opłaty od wniesionego pisma procesowego (w tym przypadku skargi kasacyjnej) jedynie wówczas, gdy sąd w całości oddalił wniosek strony o zwolnienie jej od kosztów sądowych. Dla oceny obowiązku przewidzianego w art. 112 ust. 3 u.k.s.c. nie ma więc znaczenia, w jakim zakresie sąd zwolnił stronę zastępowaną przez adwokata od obowiązku uiszczenia opłaty.

Uwzględniając powyższe, prawidłowe było stanowisko Sądu Apelacyjnego, że w sytuacji, w której postanowienie Sądu drugiej instancji zwalniające powódkę częściowo od opłaty od skargi kasacyjnej zostało doręczone jej pełnomocnikowi w dniu 29 sierpnia 2014 r. przewidziany w art. 112 ust. 3 zd. 2 u.k.s.c. siedmiodniowy termin do uiszczenia opłaty w części, od uiszczenia której powódka nie została zwolniona, upłynął z dniem 5 września 2014 r. Wobec tego, że w tym terminie nie została uiszczona należna opłata od skargi kasacyjnej, Sąd drugiej instancji prawidłowo zastosował art. 398⁶ § 2 k.p.c., odrzucając skargę kasacyjną powódki, od której opłata wprawdzie została uiszczona, ale już po upływie tego terminu.

Z tych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie jako bezzasadne na podstawie art. 394¹ § 3 w zw. art. 398¹⁴ k.p.c.

Na wniosek pozwanego - zastępowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa - Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania zażaleniowego stosownie do art. 98 § 1 i 3, art. 99 w zw. z art. 391 § 1, art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 7 oraz § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów

nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (jedn. tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 461).